

«Έλα, θα σου δείξω τα έργα των ανθρώπων»

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ εἶπε:

«Μᾶς διηγήθηκε ὁ ἀββᾶς Ἀρσένιος -τάχα γιὰ κάποιον ἄλλον, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἦταν- τὰ ἐξῆς:

Ἐνας Γέροντας καθὼς καθόταν στὸ κελί του, ἄκουσε φωνὴ πὺ ἐλεγε:

«Έλα, θὰ σοῦ δείξω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων».

Σηκώθηκε καὶ βγήκε. Τὸν ἔφερε σὲ κάποιο τόπο καὶ τοῦ ἔδειξε ἕναν Αἰθίοπα νὰ κόβει ξύλα καὶ νὰ κάνει ἀπ' αὐτὰ ἕνα μεγάλο φορτίο, πὺ προσπαθοῦσε νὰ τὸ φορτωθεῖ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε. Καὶ ἀντὶ νὰ ἀφαιρέσει ξύλα ἀπὸ αὐτό, ἔκοβε κι ἄλλα καὶ τὰ στοίβαζε στὸ φορτίο. Αὐτὸ τὸ ἔκαμνε γιὰ πολλὴ ὥρα.

Προχώρησε λίγο παρὰ πέρα. Τοῦ δείχνει ἕναν ἄνθρωπο νὰ στέκεται πάνω σὲ λάκκο, νὰ βγάζει νερὸ ἀπ' αὐτὸν καὶ νὰ τὸ ρίχνει σὲ μία δεξαμενὴ ποὺ ἦταν ὅλο τρῦπες καὶ ἔπεφτε τὸ ἴδιο τὸ νερὸ πάλι στὸν λάκκο.

Ξανὰ τοῦ λέει:

«Ἐλα, θὰ σοῦ δείξω ἄλλο».

Καὶ βλέπει ἕναν ναὸ καὶ δυὸ ἄνδρες καθισμένους σὲ ἄλογα ποὺ κρατοῦσαν οἱ δυό τους ἕνα ξύλο σὲ πλάγια θέση ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλο. Ἦθελαν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴ θύρα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν, γιὰ τὸ ξύλο ἦταν πλαγιαστό. Καὶ δὲν πῆρε τὴν ταπεινὴ θέση ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο, ὥστε νὰ μεταφέρουν τὸ ξύλο κρατώντας το πρὸς τὴν εὐθεία ποὺ πήγαιναν, καὶ γι' αὐτὸ ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

Αὐτοὶ εἶναι, ἐξήγησε, ἐκεῖνοι ποὺ βαστοῦν τὸν ζυγὸ τῆς δικαιοσύνης μὲ ὑπερηφάνεια, καὶ δὲν ταπεινώθηκαν νὰ διορθώσουν τὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ βαδίσουν τὴν ταπεινὴ ὁδὸ τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ μένουν ἔξω ἀπὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ποὺ κόβει τὰ ξύλα, εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ πεσμένος σὲ πολλές ἁμαρτίες καὶ ἀντὶ νὰ μετανοήσῃ, βάζει κι ἄλλες πάνω στὶς ἁμαρτίες του. Τέλος, ἐκεῖνος ποὺ τραβᾷ τὸ νερὸ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποῦ, ναὶ μὲν κάνει καλὰ ἔργα, ἀλλὰ ἐπειδὴ σ' αὐτὰ εἶχε ἀναμείξει ὅχι καλὸ σκοπὸ, ἔχασε ἐξαιτίας αὐτοῦ καὶ τὰ καλὰ ἔργα.

Κάθε ἄνθρωπος λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικὸς στὰ ἔργα του, γιὰ νὰ μὴν κοπιᾷσει ἄδικα».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ